

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 20S/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5013200333
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5013200333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Eriky Čanádovej a Mgr. Nory Tomkovej, v právnej veci žalobcu: Jozef Letrich - ROTOX LT, s miestom podnikania M.R. Štefánika 820/7, Žilina, IČO: 14 266 334, práv. zast. JUDr. Vladimírom Záborským, advokátom so sídlom Ul. E. B. G. X, U., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. 1100308/1/92299/2013 zo dňa 25.02.2013, takto jednomyselne

rozhodol:

Krajský súd žalobný návrh **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňovým rozhodnutím Daňového úradu Žilina - pobočka Martin č.k. 9514401/5/3579079/2012/Pec zo dňa 03.12.2012 daňový úrad vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty 6 306,84 Eur za zdaňovacie obdobie január 2007. Z odôvodnenia vyplýva, že v uvedenom období si platiteľ dane uplatnil odpočítanie dane v sume 190 000,- Sk z faktúry č. 050201GAOB07 zo dňa 25.01.2007 na sumu 1 190 000,- Sk vyhotovenej dodávateľom INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Ul. SNP 381, Mošovce, za prenájom reklamnej plochy za obdobie 01.01.2007-31.03.2007. Bolo však preukázané, že tento dodávateľ žalobcu bol registrovaný na daň z pridanej hodnoty od 15.05.2004 do 31.12.2006, posledné zdaňovacie obdobie bolo daňovému subjektu určené za štvrtý štvrťrok 2006. Bol porušený § 51 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 49 ods. 2 písm. a) Zákona o DPH, podľa ktorého právo na odpočítanie dane môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71 cit. zákona. V prípade odpočítania dane z uvedenej faktúry bolo preukázané, že platiteľ uvedený na faktúre v čase jej vyhotovenia nebol registrovaný pre DPH. Preto správca dane uvedené odpočítanie v sume 190 000,- Sk neuznal.

Na odvolanie žalobcu rozhodoval žalovaný rozhodnutím č.k. 1100308/1/92299/2013 zo dňa 25.02.2013, ktorým napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že platiteľ DPH, ktorý si uplatňuje právo na odpočet DPH, je zodpovedný za to, že tento nárok je uplatňovaný v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o informáciu o tom, či dodávateľ uvedený na faktúre je v čase zdaniteľného obchodu registrovaný ako platiteľ DPH, túto skutočnosť si mohol odvolávajúci sa pri uplatňovaní nároku na odpočítanie DPH preveriť viacerými spôsobmi - na verejnom portáli www.drshr.sk (overovanie IČ DPH), písomne alebo telefonicky na Daňovom riaditeľstve SR. Táto možnosť bola v predmetnom období upravená v § 31 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. Preto námietka odvolávajúceho sa, že nemohol predpokladať, že jeho dodávateľ nie je platiteľom DPH a poukazovanie na jeho čestné prehlásenie o tom, že vyplatil

odvolávajúcemu sa v hotovosti sumu 3 000 000,- Sk plus DPH na zabezpečenie reklamy na kamiónoch, je vo vzťahu k záverom správcu dane bezpredmetná.

Voči tomuto rozhodnutiu podal správnu žalobu žalobca. Ako žalobné body uviedol, že konateľ spoločnosti INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o. mu nijakým spôsobom nenaznačil, že už nie je platiteľom DPH. Viacerým dodávateľom i po zrušení DPH vystavoval faktúry, v ktorých účtoval DPH. Poukázal na čestné vyhlásenie, v ktorom sám konateľ spoločnosti INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o. dňa 22.07.2011 uviedol, aká suma mu bola vyplatená, keď potvrdil skutočnosť, že suma mu bola vyplatená bez DPH. Žalobca netušil, že táto spoločnosť nie je platcom DPH od určitého obdobia, keďže mu predložil osvedčenie o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla. Preto nemal dôvod preverovať, či táto spoločnosť je skutočným platcom DPH, najmä keď spoločnosť INTERCONT SLOVAKIA,

s. r. o. podpísala 01.07.2007 Zmluvu o reklame, kde sú uvádzané ceny bez DPH. Zároveň táto spoločnosť žalobcovi vystavila viacero faktúr s DPH i po dobe, keď im bola DPH zrušená. Z uvedeného dôvodu žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť, ako i prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 24.05.2013. Zotrval na svojich skutkových záveroch a právnom posúdení veci a žiadal žalobu zamietnuť. K námietke, že žalobca nemal vedomosť o tom, že jeho dodávateľ už nie je platcom DPH a vystavoval mu faktúry s DPH uviedol, že uvedená námietka nemá vplyv na posúdenie veci, naopak mal v čase zdaniteľného obchodu preveriť si skutočnosť, či jeho dodávateľ je platcom DPH spôsobmi, akými už uviedol vo svojom rozhodnutí.

Krajský súd v Žiline preskúmal vec podľa § 247 a nasl. O.s.p. a v rozsahu vymedzenom v § 250j ods. 1 O.s.p., pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu je zákonný a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol z týchto dôvodov:

Z administratívneho spisu z faktúry č. 05201GAOB07 vystavenej spoločnosťou INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o., vo vzťahu k odberateľovi - žalobcovi súd zistil, že tento dodávateľ mu fakturoval prenájom reklamnej plochy za obdobie 01.01.2007-31.03.2007 v celkovej sume 1 190 000,- Sk, z toho DPH 190 000,- Sk. Nebolo sporné, že žalobca si uplatnil odpočet DPH v tejto sume z predmetnej faktúry. Táto faktúra bola vyhotovená 25.01.2007 a splatná bola 08.02.2007.

Ďalej bolo z administratívneho spisu zistené, že rozhodnutím Daňového úradu Turčianske Teplice č.k. 667/230/15279/06/Sta zo dňa 28.12.2006 v zmysle § 81 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z., určil tento daňový úrad spoločnosti INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o. posledné zdaňovacie obdobie štvrtý štvrtrok 2006. Skončením posledného zdaňovacieho obdobia platiteľ prestal byť platiteľom a zaniká platnosť jeho osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty a platnosť identifikačného čísla pre daň. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.01.2007.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu plnenia z faktúry č. 05201GAOB07, t.j. ku dňu 25.01.2007, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) cit. zákona, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 31 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu 25.01.2007, na žiadosť daňového subjektu správca dane oznámi, či iný daňový subjekt je registrovaný, 10a) alebo jeho registračné číslo podľa osobitných zákonov, 6eb) alebo mu potvrdí, či registračné číslo, ktoré daňový subjekt uviedol, bolo inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe pridelené. Na účely daňového konania sa prihliada len na písomné oznámenie tejto skutočnosti.

6eb) napríklad zákon č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 105/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

10a) napríklad zákon č. 595/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 106/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Žiline konštatuje, že správne orgány postupovali zákonne, keď žalobcovi neuznali odpočítanie dane z pridanej hodnoty faktúry špecifikovanej vyššie v odôvodnení z dôvodu, že právo na odpočítanie dane daňovému subjektu nevzniklo, pretože faktúra, ktorá bola predložená na odpočítanie dane, nebola vyhotovená platiteľom dane. Je nesporne preukázané, že v čase dodania plnenia z tejto faktúry, t.j. 25.01.2007, dodávateľ žalobcu firma INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom v Mošovciach, nebola platiteľom DPH. Táto skutočnosť je objektívneho charakteru a preto po dátume 31.12.2006 nie je možné na túto spoločnosť hľadieť za žiadnych okolností ako na platiteľa DPH.

Všetky žalobné body žalobcu smerujú k tomu, že žalobca nemal subjektívnu vedomosť o tom, že jeho dodávateľ INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o., už nie je platiteľ DPH. Otázkou je, či táto subjektívna stránka daňového subjektu, že nevedel, že jeho dodávateľ nie je platcom DPH, je právne relevantná, t. j. či nie je postačujúca objektívna právna skutočnosť, že dodávateľ žalobcu nie je platiteľ DPH, bez ohľadu na otázku dobromyseľnosti daňového subjektu v jeho konanie (keď by sa jeho dodávateľ prezentoval ako platiteľ DPH).

Ust. § 51 ods. 1 písm. a) Zákona o DPH jednoznačne uvádza, kedy má daňový subjekt právo na odpočítanie DPH. Je to len vtedy, keď má faktúru od platiteľa DPH. Toto ustanovenie nedáva možnosť daňovému subjektu odpočítať daň aj v prípade, ak by jeho dodávateľ nebol platiteľ DPH, ale daňový subjekt by bol dobromyseľný, že tomu tak je. Z uvedenej právnej úpravy potom jednoznačne vyplýva, že ak bolo preukázané, že ku dňu splatnosti faktúry dodávateľ daňového subjektu už nie je platiteľ DPH, jedná sa o objektívnu právnu skutočnosť, ktorá je určujúcou pre to, že ani daňový subjekt si nemôže uplatniť odpočítanie DPH. Z uvedeného teda vyplýva, že subjektívna stránka daňového subjektu spočívajúca v jeho nevedomosti, resp. neinformovanosti o tom, že jeho dodávateľ už nie je platiteľ DPH, v danom prípade nie je právne relevantná.

Na uvedený skutkový stav je potrebné primerane aplikovať rozsudok ESD Axel Kittel spojené veci C-439/04 a C-440/04, podľa ktorého subjekty, ktoré prijímajú všetky opatrenia, ktoré je možné od nich oprávnené požadovať na zabezpečenie toho, aby ich plnenia neboli poznačené podvodom bez ohľadu na to, či ide o podvod vo vzťahu k DPH alebo iné podvody, musia mať možnosť spoľahnúť sa na zákonnosť týchto plnení bez toho, aby riskovali, že stratia svoje právo na odpočet DPH zaplatenej na vstupe.

Podľa názoru súdu týmito „všetkými opatreniami“ v danom prípade bola potreba overiť si žalobcom, či jeho obchodný partner je v čase zdaniteľného plnenia stále platiteľom DPH a to spôsobmi, na ktoré žalovaný správny orgán správne poukázal v napadnutom rozhodnutí: na ust. § 31 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu 25.01.2007, o možnosti preveriť, či dodávateľ je platiteľ DPH aj pri uplatňovaní nároku daňového subjektu na odpočet DPH. Žalobca mohol minimálne dotazom na Daňové riaditeľstvo SR požiadať o poskytnutie aktuálnej informácie písomne alebo si preveriť, či dodávateľ žalobcu je registrovaný pre DPH na verejnom portáli www.drsr.sk, a to overením IČ DPH alebo cez verejne prístupnú elektronickú databázu VIES (VAT Information Exchange System). Ak zanedbá túto odbornú starostlivosť a následne sa zistí, že jeho dodávateľ nie je platiteľ DPH, musí niesť i zodpovednosť v podobe neuznania odpočítania DPH, pretože nevykonal všetky potrebné opatrenia,

ktoré je možné od neho oprávnené požadovať, aby jeho plnenie tiež nebolo poznačené konaním (opomenutím) jeho dodávateľa.

Čo sa týka konkrétnych žalobných bodov, krajský súd k nim uvádza nasledovné: To, že dodávateľ žalobcu žalobcovi nijakým spôsobom nenaznačil, že už nie je platiteľ DPH, ale i po zrušení DPH vystavoval faktúry, v ktorých účtoval DPH, je irelevantné. Krajský súd poukazuje na tomto mieste na odôvodnenie vyššie uvedené vo vzťahu k subjektívnej nevedomosti žalobcu o tom, že jeho dodávateľ nie je platiteľom DPH. Hoci by i bola pravdivá táto okolnosť, nemôže byť dôvodom na priznanie odpočítania DPH. Čo sa týka čestného prehlásenia z 22.07.2011, ktorým mal dodávateľ žalobcu INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o., uviesť, aká suma mu bola vyplatená a potvrdiť skutočnosť, že mu bola vyplatená bez DPH, súd uvádza, že ide o čestné prehlásenie bez dátumu, pripojené k odvolaniu, v ktorom sa neuvádza, že by spoločnosť INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o. bola v roku 2007 platiteľom DPH, len že zabezpečovala reklamu v hodnote 3 000 000,- Sk plus DPH a suma jej bola vyplatená v hotovosti. To znamená, že žalobca vyplatil DPH v hotovosti, avšak dodávateľovi, ktorý nebol jej platcom. Ak by toto tvrdenie spoločnosti INTERCONT SLOVAKIA, s. r. o., bolo skutočne pravdivé, skutočnosť, že žalobca vyplatil dodávateľovi aj DPH v hotovosti, ide na ujmu samotného žalobcu, ktorý takto vyplatil DPH subjektu, ktorý už v tom čase platiteľom DPH preukázateľne nebol. Čo sa týka Zmluvy o reklame zo dňa 01.07.2007 na obdobie od 01.07.2007 do 30.09.2007, v ktorej sú sumy uvedené bez DPH, súd uvádza, že zdaniteľným obdobím, ktoré sa preskúmava v tomto konaní, je január 2007. Na toto obdobie sa Zmluva o reklame nevzťahuje. Okrem toho, ak dodávateľ zavádzal žalobcu, že je platcom DPH, uvedená skutočnosť, ako bolo vyššie uvedené, nemá vplyv na skutočné právne postavenie dodávateľa žalobcu ako na neplatiteľa DPH.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že nemal dôvod túto skutočnosť preverovať, keďže táto spoločnosť mu vystavovala viacero faktúr s DPH i po dobe, keď jej bola DPH zrušená, súd uvádza, že je pravda, že žiadne zákonné ustanovenie neukladá daňovému subjektu právnu povinnosť preverovať si, či obchoduje s platiteľom DPH alebo nie. Pokiaľ ale žalobca si túto skutočnosť pred uskutočnením obchodného prípadu neoverí, sám sa vystavuje riziku, že uhradí DPH aj osobe, ktorá nie je platiteľom DPH, v dôsledku čoho mu nevznikne potom právo na odpočítanie DPH. Ustanovenia zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty zakotvujú základné všeobecné podmienky na odpočítanie dane, ktoré je potrebné splniť a táto zákonná úprava vo vzťahu k všeobecnej zákonnej úprave dokazovania v daňovom konaní (§ 29 zákona č. 511/1992 Zb., resp. § 45 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. - Daňový poriadok), je špeciálna, pretože Zákon o DPH z dôvodu zložitosti a náročnosti kontroly tejto dane určil pre dokazovanie nároku na odpočítanie dane oveľa prísnejšie podmienky, ako sú podmienky pre dokazovanie nárokov u ostatných daní a právne následky z ich nedodržania znáša daňový subjekt a teda v danom prípade žalobca.

Na záver krajský súd uvádza, že uvedené právne posúdenie správnych orgánov je v súlade aj s rozhodnutím NS SR č.k. 3 Sžf 53/2010 zo dňa 08.01.2011, podľa ktorého, ak sa daň stane splatná len z dôvodu uvedenia na faktúre vystavenej neplatiteľom, právo na odpočet dane nie je možné uplatniť. Odpočítanie dane je možné len medzi platiteľmi dane navzájom, pričom pri zdaniteľných osobách, ktoré nie sú platiteľmi dane, odpočítanie nie je možné.

Krajský súd v zmysle § 250g ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca a žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania. Čo sa týka právneho zástupcu žalobcu, tento svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním zo dňa 06.11.2013, ktoré osobne podal na krajský súd 08.11.2013 z dôvodu kolízie s pojednávaním v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T 109/2012 a požiadal o odročenie pojednávania.

Krajský súd tejto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel z nasledujúcich dôvodov: Ústavný súd vo svojom náleze č. I.ÚS 68/1998 z 13.01.1999 vyslovil, že nie je povinnosťou súdu vyhovieť akejkoľvek žiadosti účastníka o odročenie pojednávania a pokiaľ ide o kolíziu pojednávania toho istého účastníka na rozdielnych súdoch, táto nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu“ na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania, pričom posúdenie opodstatnenosti dôležitého dôvodu v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu. Na rozdiel od

občianskoprávných sporov, v preskúmvacom konaní podľa piatej časti O.s.p. ide o odlišný typ súdneho konania, ktorého podstatou je posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy, pričom dôraz nie je na vykonávaní dokazovania, ale na posúdení správnosti aplikácie právnych noriem na skutkový stav zistený a ustálený v konaní pred správny orgánom. Dokazovanie sa v správnom súdnictve vykonáva skôr výnimočne. Na rozdiel od občianskoprávneho konania výsluch účastníka konania na pojednávaní pred správny súdom spravidla nie je nevyhnutným dôkazom. Podkladom pre rozhodnutie súdu je napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a námietky proti tomuto rozhodnutiu uvedené v žalobe, pričom je potrebné uviesť, že všetky námietky je potrebné podať v lehote na podanie žaloby a tieto žalobné dôvody nemožno v ďalšom konaní, teda ani na pojednávaní rozšíriť. V danom prípade tiež treba zdôrazniť, že k vykonávaniu dokazovania pred krajským súdom nedošlo a dokonca sa na pojednávaní k veci nevyjadroval ani žalovaný, pretože taktiež nebol prítomný. Samotné oboznámenie sa s pripojeným správny spisom nie je v zmysle judikatúry súdov SR vykonaním dokazovania. Tiež je potrebné poukázať na to, že právny zástupca žalobcu súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania po poučení podľa § 250f O.s.p., a Krajský súd v Žiline nariadil pojednávanie, hoci tak v zmysle procesných právnych predpisov ani nebolo potrebné urobiť. Tiež je treba dodať, že hoci bol termín kolidujúceho pojednávania stanovený už dňa 22.08.2013 a termín pojednávania vo veci 20S/45/2013 bol právny zástupcovi doručený dňa 10.10.2013, žiadosť o odročenie pojednávania bola na súd doručená osobne až dňa 08.11.2013 (piatok), pričom pojednávanie sa konalo 12.11.2013 (utorok). Právny zástupca v žiadosti o odročenie pojednávania neuviedol jednu z jej formálnych náležitostí v zmysle § 119 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a to deň, kedy sa účastník o dôvode odročenia dozvedel. Súd preto ani nemohol posúdiť, či si právny zástupca splnil svoju povinnosť oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel v zmysle cit. ustanovenia, čo je základný predpoklad pre vyhovie žiadosti. Ak teda v prejednávanej veci krajský súd nepovažoval prítomnosť právneho zástupcu žalobcu za nevyhnutnú a nevyhovelo jeho žiadosti o odročenie pojednávania, na ktorom už nedošlo k vykonaniu nových dôkazov vo veci, krajský súd má za to, že týmto postupom neporušil procesný predpis a neodňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a contrario. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Žiline na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v dvoch vyhotoveniach.